

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Anicia Symmachorvm Gens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

ANICIA SYMMACHORVM GENS.

Licet Illustris, & clara fuerit semper Romę Familia Anicia Symmachorum, eam nihilominus multo Illustriorem, & clariorem reddidit, qui hoc vixit tempore Quintus Aurelius Anicius Symmachus, qui vna cum genere suo Anicio Boetio II. Consularum gessit anno Christi 522. & non multo post vna cum eodem coniurationis insimulatus, in illu nefarij Regis Gothorum Theoderici, capite truncatus est Rauennę, an. Christi 526. die 28. Maij, altero à morte S. Ioannis Papę: quę de re in album Sanctorum relatus, inter Martyres computatus est. Agunt de eo plura Carolus Sigonius de Occidentali Imp. lib. 16. Rubeus, lib. 3. hist. Rauennatis, Cassiodorus, & alij.

Ex vxore geniti:

Anicius N.

Anicius N.

Filij, qui ab Historicis non nominantur: omnibus bonis à Theodorico Rege spoliati in morte patris sui, sed in integrum postmodum restituti ab Amalafuntha Regina.

Rusticiana, mulier ingentiosa, & pudicitia singulari: uxor Boetii secunda: de qua ipse Boetius tale profert testimonium de consol. Philos. lib. 2. prosa 4. *Vixit vxor ingenio modesta, pudicitia pudore præcellens, & ut*

omnes eius dotes breuiter concludam patri (Symmacho scilicet de quo paulò ante dixerat) similis. Hęc, referente Procopio lib. 1. de bello Gothico, patre, & uiro occisis à Theodorico Rege bonis omnibus spoliata, eo mendicitatis adducta est, ut ab hostibus panem, ac cętera necessaria corrogauerit, seruilibus indumentis induta, quę egentes sua beneficentia sustentarat. Insuper anno 546. qui erat à viri morte 20. à Gothis insimulata, quod per milites Romanos Theoderici Regis statuas deturbasset, à Totila Rege metu, periculoque mortis exempta est, atque una cum cęteris fœmuis conseruata.

Peperit uiro suo Boetio duos filios, } Boetium, & Symmachum,
Vti in Boetio annotauimus.
Quando obierit illa incertum.

Gradus VI. Anicianus XXII.

Fl. Anicius Vitalianus Probus, V. C. Vitaliani Probi filius, longa Italici belli administratione Gothicis armis assuetus, necnon & Consulari dignitate ornatus, qui subscriptus inuenitur in donationibus Tertulli Patritij, & Gordiani, Proavi S. Gregorij Papa, S. Patri Benedicto factis, in prima quidem sic.

Ego Vitalianus Consul subscripsi.

In secunda vero, hoc modo: Ego Vitalianus Pat. & Cons. Vxorem habuit N. Anonymam, Germani, Iustiniani Imp. fratris filiam, ex qua filius susceptus Felicissimus. De eo, eiusque uxore, Germani filia, agit item Sabellicus, Enneadis octaua, lib. 4.

N. Anicia, Iustiniani, & Theodora Imp. filia, cuius nomen hactenus in historijs latet, nuptum datur Anicio Germano, Dorothei filio, ex quo Iustinum II. Imperatorem peperit; & Biduarium.

Fl. Anicius Iustinus, Probus, V. C. Germani, Iustiniani Imp. fratris, ex prima sua uxore filius, cuius meminit Procopius lib. 3. de bello Gothorum, eiusque fidem erga Imp. Iustinianum Patruum suum mirifice collaudat, Consulatum gessit in Oriente, sine collega an. Christi 540. qui sic notatur à Panuino lib. 3. Fastorum.

Fl. Iustinus, Germani F. V. C.

Et hic grauiter euauerunt nonnulli, qui hunc Iustinum

pu-

putauerunt Iustinum II. Iuniorē qui post Imperator fa-
ctus est, cum hoc anno 540. Iustinus, nec eius Pater Ger-
manus nondum nati essent, uti infra patebit. Impege-
runt & alii qui hunc eundem cum fratre, & sorore,
Germani filios ex Mathasunta fuisse scripserunt, at tem-
pora id non patiuntur. Mathasunta namque non ante
annum 542. Germano nupisse perhibetur, quo uir eius
Vitigis Rex mortuus est, & filium unicum tantum, eū-
que Postumum, Germanum nomine legitur peperisse.
Iustinus vero illo anno iam grandæuus erat, ut in Pro-
copio uidere est. Hic ut Euagrius lib. 5. c. 9. refert,
& Panuinus lib. 2. princip. Rom. ex ipso, ab Imp. Iusti-
no II. iuniorē propinquo suo, Caesar & Augustus appel-
latus, anno Christi 566. Imperii sui primo; paulo post
ab eodem coactus abdicauit, & Alexandriam in exilium
missus, ibidem occisus est, post Consulatum. Fl. Basilii
V.C. anno 25.

Flavius Anicius Instinianus, Probus, Germani Ani-
cii, ex uxore prima filius, prædicti Iustini frater, cu-
ius meminit Procopius lib. 3. de bello Gothorum, tacito
tamen nomine, quod accepimus ex Panuino lib. 2. prin-
cip. Rom. Bello Italico cōtra Gothos in Italia a patre suo
incepto, una cum Iustino fratre, & Ioanne, ac Vitalia-
no VV. Patriciis & Coss. adfuit: deinde ab Imp. Tibe-
rio, initio imperii sui Caesar Aug. appellatus, non longe
post eodem Imp. cogente abdicauit, anno Domini 576.

N. Ani-

N. Anicia Proba, Germani filia, ex prima uxore, nupsit fratri suo Vitaliano, V. C. Vitaliani filio, ut cum aliis etiam Sabellicus testatur Ennealis 8. lib. 4. ex quo mater effecta est, S. Felicissimi Monachi Casinensis.

Flavius Anicius Germanus, Probus, Constantinopolitanus, Germani ex Mathasuenta uxore secunda filius Postumus, V. C. & Patricius; ducta Charitone, Tiberij Imp. filia, per eam eius gener factus est, & ab ipso una cum Mauricio altero eius genero Caesar. Aug. appellatus anno 590. imperavit annos 3. mensem 1. & dies aliquot. Tandem anno 593. circa Calendas Augusti, etatis suae 50. finito, Constantinopoli obiit, paulo ante mortem Tiberii Imperatoris, relictis duobus liberis, Theodosio, ac filia N. anonyma.

Anicius Germanus Patricius, V. C. Illyrius, in ciuitate Bederina, quae nunc est Iustinopolis natus, Dorothei, & Bligentia Aniciorum filius, strenua nobilitatis & animositatis iuuenis, ut refert Agathias, qui res eius gestas egregie prosequitur lib. v. non longe à fine: gener Imp. Iustiniani ob eius filiam. N. anonymam, quam in uxorem duxit effectus, ex illa filios duos procreauit, Iustinum videlicet, qui post Imperium adeptus est, & Biduarium, ut tradunt cum Panuino, lib. secundo Roman. princip. alii tum antiqui, tum etiam recentiores Historici.

Anicia

Anicia Princta, siue Preicta, Anicij Dorothei, & Bli-
glentia filia, in primis nuptijs primùm coniuncta est A-
reobindo nobilissimo, & Senatorij ordinis viro; qui cum
ab Vlitheo iussu Gombarij tyranni proditoriè in lecto
fuisset occisus, tradita est ab Auunculo suo Iustiniano Im-
per. Ioanni viro Consulari, ut prodit Procopius lib. ii.
de bello Vandalico, & lib. iii. de bello Gothorum.

S. Anicius Placidus Probus, Tertulli Patricij filius,
septennis S. P. Benedicto Patris sui fratrueli oblatu-
s, ut monasticis imbueretur disciplinis, post XIII. in mo-
nastica perfectione exactum annum, ab eodem S. P. Be-
nedito in Siciliam ad Civitatem Messanam missus, cum
aliquot fratribus, anno Domini 536. Sexennio post una
cum fratribus suis, & sorore, ac triginta tribus Mona-
chis, quibus Abbas præerat, à Manuca Barbaro tyran-
no, martyrio coronatus est, die quinto Octobris, an. Chri-
sti 541. Cuius corpus postquam mille, & amplius an-
nis latuisset, his nostris temporibus anno Christi 1588.
sub fœlicissimo Sixti V. Pontificatu, diuina operante cle-
mentia inuentum est, die 4. Augusti.

S. Anicius Victorinus Probus, Tertulli filius, mar-
tyrio coronatur simul cum Placido fratre.

S. Anicius Euthicius, Tertulli filius, Probus, cum fra-
tribus martyrij laurea coronatus est.

S. Anicia Flavia Proba, Tertulli filia, una cum
tri-

eribus fratribus, post innumera tormentorum genera,
martyrii coronam percepit.

Anicia Siluia Proba, Tertulli filia, nupsit Ilduino
Martio Duci Mediolanensi, ut auctor est Thomas Por-
cacchius lib. 3. Familiae Malaspinae: ex quo mater effe-
cta est Accini Martij, qui Martio cognomento relicto,
primus Familiae Malaspinae nomen intulit: & Alsuinda
Martia, uxoris Garibaldi Baioariorum Regis.

S. Anicius Maurus, Anicij Aequitij filius, duoden-
nis S.P. Benedicto in monastica disciplina imbuendus à
patre traditus, ita breui omnem monasticae perfectionis
vitam arripuit, ut ipsi etiam S.P. Benedicto admira-
bilis inde haberetur. Ab eo deinde in Gallias missus
anno 541. Ordinem Monasticum in illam prouinciam,
sub Regula S. Patris sui militaturum fundauit; &
anno ingressus sui in Galliam 41. Christi Domini 583.
etatis suae 74. plenus sanctitate, & miraculis clarus,
apud Monasterium Glanofoliense, in ciuitate Andega-
uensi ab ipso constructum, migravit ad Christum die de-
cimoquinto Ianuarij.

Anicius Gregorius, Anicij Gordiani filius, V.C. &
Illustrissimus Consul, ut in instrumento donationis pa-
ternae, in Gordiano notato, nomi uatus, & subscriptus
reperitur hoc modo: Ego Gregorius filius eius Con-
sul Ill. subscripsi.

Verba

Verba R.P. Caesaris Baronii in notis Martyrologij Ro-
mani, ad diem 25. Februarii, ubi dicit S. Gregorium
Papam, hoc tempore, videlicet Felicis IIII. Papæ, qui
Pontificatum inuit anno 526. & obiit 530. iam natum
fuisse, videntur quasi de hoc Gregorio debere intelligi:
at si rectè considerentur illa quæ adfert Gordianus in
sua donatione, dicens se omnia quæ ibidem numerantur
S. Benedicto obtulisse, interuentu filii sui Gregorii, pro-
pter spem quam habebat in prædicto S. Patre, & disci-
pulis suis, Mauro, Placido, & Felicissimo: itemq; sub-
scriptio ipsiusmet Gregorii, ubi se Consulem appellat:
necnon & illud quod ipsemet S. Gregorius Papa dialog.
lib. 2. c. 1. fatetur, videlicet, se S. P. N. Benedictum non
vidisse, sed omnia eius acta didicisse, & habuisse à qua-
tuor eius discipulis; de alio Gregorio quam de præsentem
intelligenda uenient: nam etsi ipse S. Gregorius tunc etiã
natus fuisset, quod nec affirmo, nec nego, puer unius, uel
duorum annorum ad summum esse debebat, & ab hu-
iusmodi ætatis pueris, omnia superius enarrata expleri
nequeunt. Habuit Gregorius uxorem, cuius tamen
nomen necdum repperi, ex qua geniti, Gordianus, Thar-
silla, Aemiliana, & Gordiana.

Anicia Paulina, Anicii Gordiani filia, nuptum datur
nobilissimo viro Perannio Martio Romano, & Roma-
ni exercitus Duci contra Totilam Gothorum Regem:
ex quo connubio natus est Ildouinus Martius, qui post-
modum factus Dux Mediolanensium, & duxit in ux-
orem

rem Siluam de Familia Malaspina in hac verba Italica: Hebbe Perannio per moglie Paolina figliuola di Siluia, & di Gordiano, ch'essendo dell'istessa linea di Tertullo Essadelfo, veniuua ad essere stretto parente dell'Imperator Giustiniano.

Gradus VII. Anicianus XXIII.

S. Felicissimus Anicius, Anicij Vitaliani filius, cuius memoriam agunt Petrus Diaconus de SS. Montis Casini, cap. v. Gordianus S. Gregorij proauus in donatione sua, & Gordianus Monachus in epistola ad S. Maurum, alijsque nonnulli, à patre suo Vitaliano S. Patri Benedicto in monte Casino oblatus, post multos in Religionis perfectione, ac Monastica obseruantia, peractos annos, in sanctitate diem clausit.

Anicius Theodosius, V. C. & Patricius, Germani Patricij filius, & Imp. Tiberij ex filia Charitone nepos, uxorem duxit N. Mauricij Imp. filiam, cum qua ac tota predicti Mauricij Imp. Familia, occisus est Foca Imp. iubente, anno Domini 602.

N. Anicia, Germani Patricij filia, ac Theodosii soror, nupsit Theodosio Imperatori, Mauricij Imp. filio; & occisa refertur cum fratre suo anno praefato 602.

Flavius Anicius Iustinus I I. Iunior, Imperator,
Anicii

Anicij Germani ex filia Iustiniani Imperatori filius,
Constantinopoli natus, Imperatore Iustiniano mortuo
Idibus Nouembris ipso obitus eius die, ex Curopalate,
anno Christi 565. Imperator acclamatus, à Ioanne Pa-
triarcha coronatus est, unacum Sophia Augusta uxore.
Imperauit anno 10. Menses 10. & dies 20. Tan-
dem pedum dolore grauer laborans, decessit 6. Nonas
Octobris, anno 576. & Constantinopoli sepultus est,
nullis filijs relictis.

Anicius Biduarius, Anicij Germani filius, de cuius
rebus gestis, præter nudum nomen apud Historicos me-
moriam nulla exstat.

Anicius Gordianus, Anicij Gregorij filius, V. C. &
Romanus Consul, cuius meminit S. Gregorius Papa lib.
dialog. 4. c. 16. & hom. 38. in Euang. & cuius item me-
moriam extat in donatione eiusdem Monasterio Casinensi in
persona Boniti Abbatis facta, anno Christi 565. Indi-
ctio. 2. die 14. Mensis Iulij, quam donationem de uer-
bo ad uerbum adferemus ad S. Gregorium Papam, eius
filium. Nominantur in eadem donatione uxor eius Sil-
uia Octauia, & Gregorius filius eius, quem ex illa su-
cepit.

S. Tharsilla, Anicij Gregorij filia, cuius meminit S.
Gregorius Papa locis supracitatis: ab ipsa sua infantia
Deo sacrata, in uirginitatis, & religionis proposito per-
seuerans, eadem nocte meruit renasci in cælis, qua spon-

sus eius Christus pro nobis natus fuerat in terris .

S. Aemiliana, Anicij Gregorii filia, ac S. Tharfilla tam carne, quàm voto soror, de qua agit idem S. Gregorius ibidem, die quinto Ianuarii clara miraculis, & sanctitate migravit ad sponsum .

Gordiana, eiusdem Anicii Gregorii filia, uno quidem ardore, ut refert S. Gregorius Papa, cum sororibus suis conuersa est; sed postmodum ad ollas carniū Aegypti suspirans, manu de aratro Domini reiecta, Hortulano suo nupsit .

Gradus VIII. Anicianus XXIII.

Sanctus Anicius Gregorius, Anicij Gordiani filius, primum Illustris Romanorum Consul; deinde mundi pompis abdicatis, et opibus in usum pauperum distractis, monachus factus est in Monasterio S. Andreae Romae, ab ipso cōstructo sub Regula Diui P. Benedicti: mox Abbas, & S. R. E. Archidiaconus Cardinalis, ad extremū Summus Pontifex electus, & consecratus anno Christi 591. Indictione 9. tertio nonas Septembris, à rebus praecclare gestis, Magni cognomentum à posteritate promeruit. Sedit in Apostolico folio annos 13. Menses 6. dies 8. & duabus Ordinationibus, Mensibus Martio, & Decembri factis, Episcopos 62. Presbyteros 39. ¶ Diaconos quinque creauit. Demum sanctitate, & doctrina, cuius causa vnus inter quatuor Ecclesiae Doctores est

est habitus, miraculorumq; gloria clarus Spiritum Deo,
corpus terra reddidit, anno Christi 604. Indictione 7.
die quarto. Idus Martij; & sepultus est ad S. Petrum
ante Secretarium. Vacavit sedes eo mortuo Menses
quinque, & dies 19.

Sanctissimum hunc Pontificem, eiusq; Progenitores Anicios fuisse,
quicquid nonnulli in contrarium adferant, docent tum alij au-
ctores, tum maxime instrumentum quoddam antiquum Montis
Casini, in quo continetur donatio Gordiani Senatoris, S. Gregorii
parris, facta Bonito Abbati, cuius instrumenti pars, ex antiquo Ca-
sinensium Monachorum libro MS. extracta.

hæc est;

In Nomine D. Dei Salvatoris N. I. C. Imperante Domino Iuliano Iu-
re, Perpetuo Augusto, Anno iij. post Consulatum eiusdem Domini N.
no ij. Indictione II. Mense Iulij die xiiij. Sancto & Venerabili monaste-
rio in monte Casino à Beatissimo Benedicto constituto, in quo est Bonitius
Reuerendissimus Abbas, & per eum cunctis suis successoribus in ipso San-
ctissimo Monasterio mansuris, & regulariter substituendis in perpetuum,
Pro laude, gloria, & honore Dei, & Beatissimi Benedicti, in quibus fidu-
ciam habeo: Ego Anicius Gordianus, pro Dei omnipotentis amore, & re-
demptione animæ meæ, & meorum parentum: Item amore, & animæ sal-
uatione dilectissimorum nostrorum parentum Symmachi, Tertulli, Vita-
liani, Acquitij, Dorothei, Interuentu quoque & postulatione dilectissimi fi-
lij mei Anicij Gregorij, de presenti in perpetuum concedo, dono, & offero
tibi serue Dei, Bonitio, fundos, uillas, & possessiones, quæ ad me ex parte
Aniciæ stirpis, & Silviæ meæ coniugis pertinent in territorio Aquin-
ensi, &c. Item infra in eodem instrumento, nã illa tantum adfero
quæ presenti instituto seruiunt, paulò post subditur: Hæc omnia dile-
ctissimi filij mei Gregorij interuenutu, pro redemptione animæ meæ, &
Silviæ iugalis meæ, totiusque Aniciæ stirpis a presenti die largior uobis pro
sustentatione fratrum in eodem Monasterio permanentium, &c. Con-
firmatur id & a F. Onuphrio Panuino in Epitome Pontificum Ro-
manorum in folio, his verbis. Felix iij. natione Italus, ex patre Feli-
ce Presbytero Cardinale R. E. in titulo Fasciolæ, de nobilissima domo A-
nicia (quæ postea Fregepanum appellata est) S. Gregorij Magni Do-
ctoris Attanus, &c. Item & in libris quos de familia Frangipania

i 2 scripsit

scripsit, sic inquit: *His quoque temporibus uir sanctissimus, & per omnia religiosus Anicius Felix, S.R.E. Presbyter Cardinalis SS. Nerei, & Archilei tituli Fasciolarum, in Romana Ecclesia fulgebat, &c.* Prædictum autem instrumentum Casinense, diuersum esse ab illo quod est in fine Chronici Casinensis excusum licet multis demonstratur, utpote quod illud sub Iustino seniore anno Christi 529. S. P. Benedicto Abbate uiuente, istud uero sub Iustino Iuniore anno 569. tempore Abbatis Boniti, facta legantur: at præcipue id elucet ex uerbis Gordianorum, in primo namque instrumento excuso dicit Gordianus se deuenisse ad montem Casinum, una cum Tertullo, Symmacho, Vitaliano, Equitio, ac Dorotheo parentibus suis, & omnia illa largiri S. P. Benedicto, à quo benigne susceptus fuerat: in isto uero instrumento MS. fatetur alter Gordianus, S. Gregorij pater, se illam donationem Bonito Abbati facere, pro animæ saluatione prædictorum parentum suorum Tertulli, Symmachi, Vitaliani, Equitii, ac Dorothei, qui iam defuncti erant.

Prædictis tamen obstare uidentur ea, quæ in antiquis rerum Veneratarum libris patrio sermone ante annos ducentos conscriptis referuntur. In illis enim postquam de origine gentis Michaeliæ, quæ ex Vrbe ex Frangipania gente oriunda erat, actum est, sic habetur:

Item nota como S. Griguol Papa, fu di questa casa.

Necnon & ea quæ adfert S. Antoninus Archiepiscopus Florentinus parte 3. summæ histor. cap. 90. sic inquit; *Vbi Cardinalis ex Ordine Predicatorum fuit Dominus Latinus, de nobili stirpe Romanorum, scilicet Frangipanibus, de qua fuit Papa Gregorius Magnus, Ecclesiæ Doctor, &c.* Quibus adiungitur & peruetus traditio, opinioque illa quæ dicit S. Gregorium ob pietatem qua in pauperes utebatur, secundum illud Esaia c. 58. *Frange esurienti panem tuum*, primum hoc nomen Frangepanis tulisse, quod ab eo sic acceptum, ad posteros quoque deriuatum est: & in coniecturæ suæ testimonium addunt, primum item fuisse, qui prisca Candidæ turris in rubro (sive ut alij malunt in cæruleo) Aniciorum insignia, in Leones duos aureos, unguibus prioribus aureum panem frangentes, in rubro similiter, sive cæruleo, quod postmodum fuit Frangipanorum insigne, transmutarunt. At hæc omnia non ita intelligenda ueniunt, ut dicamus S. Gregorium ex Frangipania familia (quæ nondum erat, nec exorta refertur nisi anno centesimo & amplius post eius mortem) fuisse, sed eo sensu accipienda, ut agnoscamus eundem S. Gregorium, ex ea gente Anicia fuisse, quæ postmodum mutato nomine, antiquato

antiquato gentilitio, ex Anicia, Frangipania appellata est. Quod & ratione probatur, nam etsi S. Gregorius nomen sibi Frangepanis à pietate promeruisse, vt dicunt, ad posteros eius hoc nomen transire non potuit, cum Ecclesiasticis addictus, nūquam vxorem habuisse legatur, nec filios procreasse: imo, vt uidere est, linea Anicia Proba, in eo defecisse uidetur, nec ultra eum se extendisse. A recentioribus autem Frangipanorum ideo illi insignia data, quod prisca Aniciae familiae ignorarent; nā de S. Gregorij insignibus apud antiquos nulla mentio est. Adde, quod Panuinus in epitome supracitato loquens de familia Anicia, & S. Gregorio Papa, non dicit eundem ex familia Frangipania fuisse, sed tātum, ex domo illa nobilissima Anicia originem traxisse, quae postea in Frangipaniam transmūtata est; sed quando, hoc in libris quos de familia Frangipania scripsit, dicit se ignorare: quod nos, Deo dante in subsequētib; in Perleonia familia, demonstraturi sumus.

STIRPIS ANICIAE.

Stemma Tertium.

OLYBRIVM.

Gradus I. Qui est Anicianus XVIII.

§. Xj.

Extus Anicius, Hermogenianus, Olybrius, V. C. Sexti Anicij, Petronij Probi Senioris, ex Proba Faltonia, filius, cuius Consulatus, quem cum fratre suo Sexto Anicio Probino gessit, notatur in Fastis

Consularibus ad annum Christi 395. qui erat Urbis conditae annus 1147. Hic Panegyrico decantatus est à Clau-

i 3 diano,